

Kedves jövődöbeli Erasmus-os hallgatók!

Erasmus. A szó, amely hallatán a legtöbb egyetemista arcán megjelenik az a bizonyos mosoly, melyet egy félévnyi felhőtlen boldogságra való visszaemlékezés idézett elő. Azt hiszem, most épp velem is ez történik. Nyugodtan kijelenthetem, hogy életemek egyik legnagyobb kalandja előtt álltok.

Petró Dorisz vagyok harmadéves néderlandisztika szakos hallgató. Másodévesként döntöttem úgy, hogy jelentkezek a programra, így a 2018-as tavaszi félévet már Bécsben kezdhettem. Azért esett a választásom az osztrák fővárosra mivel a holland mellett a német nyelvtudásomat is szerettem volna fejleszteni. 4 kint eltöltött hónap alatt nagyon sok élményben volt részem és rengeteg tapasztalattal gazdagodtam. Úgy érzem emberileg is nagyon sokat fejlődtem. Nem utolsó sorban a külföldön való tanulás egy fontos szempont a karriert illetően is. Úgy gondolom, hogy a munkaerőpiacon való sikeres elhelyezkedésben is kiemelt szerepet játszik. Ezt egy egyfajta előnynek is nevezhetném, mivel a külföldön szerzett tapasztalat manapság már nagyon sokat számít. Amellett, hogy nagyon sokat kellett tanulni és készülni az órákra, bőven jutott ám idő a szórakozásra is. Rengeteg külföldi diákot ismertem meg és lett életre szóló barátságunk. (Akikkel a mai napig tartom a kapcsolatot). Azért nem osztrák diákokat írtam, mert az Erasmus program lehetőséget nyújt arra, hogy bármilyen nemzetiségű tanulóval megismerkedhess. Mindemellett Bécs egy lenyűgöző város, telis-tele csodaszép parkokkal, kastélyokkal és hát a vidámparkjukat sem lehet említés nélkül hagyni. Rengeteget kirándultam és szinte a legtöbb nevezetességet megnéztem a fővárosban. Mindezt köszönhetem a lakótársamnak, aki mindenben társ volt. Ő volt az, aki bevezetett a helyi szokásokba és mutatta meg Bécs egy teljesen más oldalát. Bécsben szinte megállás nélkül zajlik az élet, nem véletlenül kapta meg a világ legélhetőbb városa címet, csak vasárnap csendesedik le egy kicsit. Az egyetlen, amit nehezen tudtam megszokni, hogy a legtöbb bevásárlóhely (SPAR, Billa, Hofer) hétköznap sem volt sokáig nyitva, vasárnap pedig egész nap zárva voltak.

Összességében kimondhatatlanul jól éreztem magama abban a félévben, amit kint tölthettem. Sokat tanultam a világról, de legfőképpen magamról. Így azt tudom ajánlani, hogy bárki, aki gondolkodik azon, hogy egy félévet külföldön töltsön, az ne szalasszon el egy ilyen lehetőséget. Olyan tapasztalatokra és élményekre lehet szert tenni, amit az ember míg él, soha el nem felejt.